

ORAI

Lietuvoje savaitės pradžioje tebevyraus debesuoti orai, dažnai palis. Temperatūra naktimis numatoma nuo 3 iki 8 laipsnių šilumos, dienomis pakils nuo 7 iki 10 laipsnių šilumos.

Savaitės viduryje turėtų padaugėti pragiedrulių, praretės lietūs, naktimis formuosis rudeniniai rūkai. Nakties temperatūra daugelyje rajonų gali kristi iki 0 laipsnių, dienomis bus 7 - 10 laipsnių šilumos.

Savaitės pabaigoje stiprokas pietvakarių oro srautas į Lietuvą gali atplukdyti ir gana šiltus orus. Temperatūra dienomis gali pakilti nuo 10 iki 15 laipsnių šilumos.

KALENDORIUS

Nuo antradienio iki antradienio

Šiandien saulė tekėjo 7 val. 43 min., leis 18 val. 26 min.

Dienos ilgumas 10 val. 43 min. Iki kito antradienio diena sutrumpės pusvalandžiu.

Mėnulio delčią kitą antradienį 7 val. 32 min. pakeis jaunatis.

Vardadieniai, šventės, datos

Antradienis

Eduardas, Edvardas, Mintaras, Norautė, Venancijus.

Trečiadienis

Fortūnatas, Kalistas, Mindaugas, Rimvydė.

Karaliaus Mindaugo vardo diena.

Ketvirtadienis

Domantė, Gailiminas, Ina, Leonardas, Tautvilė, Teresė.

Tarptautinė baltosios lazdelės (aklujų) diena.

Penktadienis

Ambraziejus, Aurelija, Dovaldė, Gintautas, Galius, Jadvyga, Margarita.

Šeštadienis

Gytė, Ignotas, Kintautas, Margarita, Marijonas, Ritonė.

Sekmadienis

Kęsmina, Liubartas, Lukas, Vaiva.

Pirmadienis

Akvilinas, Geisvinas, Geisvilas, Izakas, Kantrimė (Kantė), Karina, Kleopatra, Laura.

Spalio 13 d. sukanka 125 metai, kai Greiviškių kaime, Ignalinos rajone, gimė Mikas Petrauskas - kompozitorius, dainininkas, choro dirigentas. Mokėsi Rokiškio muzikos mokykloje, vargonininkavo Obe-liuose. Mirė 1937 03 23 Kaune.

7 LIETUVOS DIENOS

Vilniaus zonos Organizuotų nusikaltimų tyrimo tarnybos ir apygardos prokuratūros pareigūnai išaiškino samdomų žudikų gaują, kokios iki šiol kriminalistams neteko atskleisti. Gaujai jau inkriminuojama per 6 metus įvykdžius 13 žmogžudysčių, 5 pasikėsinimus nužudyti, taip pat 6 turto prievartavimo atvejai, 2 ginkluoti plėšimai ir kiti nusikaltimai. Nusikaltimų metu gauja pagrobė turto daugiau kaip už 1 mln. Lt. Apie tokios gaujos egzistavimą policija net neįtarė. Gauja savo organizacija ir žiaurumu pralenkė net garsiąją "Vilniaus brigadą".

☞ ☞ ☞

Specialiųjų tyrimų tarnybos Šiaulių skyriuje iškelta baudžiamoji byla dėl tarnybinių dokumentų klastojimo stojant į Šiaulių universitetą.

☞ ☞ ☞

Seimo valdančioji koalicija blokavo Centro frakcijos inicijuotą parlamentaro Audriaus Butkevičiaus apkaltos procesą.

☞ ☞ ☞

Per rugsėjį dešimt didžiausių Lietuvos alaus daryklų pardavė 8,1 proc. mažiau alaus nei rugpjūtį.

☞ ☞ ☞

Dėl krizės Rusijoje Alytaus "Snaigė" šiemet neparduos apie 28000 šaldytuvų.

☞ ☞ ☞

Valstybinės mokesčių inspekcijos ir Mokesčių policijos departamento pareigūnai kartu nuolat tikrins urmo bazes, prekių sandėlius, prekybos įmones bei asmenis, besiverčiančius prekyba. Tai nauja šių dviejų žinybų akcija "Vartai '98", kuria siekiama suaktyvinti kovą su piktybiniais mokesčių įstatymų pažeidėjais, nelegalia prekyba. Akcijos metu bus tikrinama, ar prekybos įmonės ir fiziniai asmenys, užsiimančys prekyba, turi visų prekių įsigijimo dokumentus, ar prekybos įmonėse įrengti ir naudojami elektroniniai kasos aparatai, ar didmeninės prekybos įmonės išrašo sąskaitas faktūras (PVM sąskaitas faktūras), kasos pajamų orderius, ar įmonėse tvarkoma kasos knyga.

☞ ☞ ☞

Lietuvoje supirktą 130000 tonų šių metų rugių derliaus. Tuo tarpu per metus mūsų šalyje jų suvartojama tik apie 100000 tonų. Šiemet rugių derlius užderėjo gerokai didesnis, negu buvo tikėtasi. Žemės ūkio ministerijos pareigūnai aiškino, kad perteklinius grūdus laikyti nuostolinga, todėl juos bus stengiamasi kuo greičiau parduoti.

☞ ☞ ☞

Vilniuje susituokė Seimo Konservatorių frakcijos nariai, buvę ministrai Laima Andrikenė ir Vidmantas Žiemelis.

PASAULIO SAVAITĖ

☞ ☞ ☞

Nuo spalio 21 d. Lenkija didina muitų kiaulienos importui iš Vakarų Europos nuo 60 iki 80 proc., iš Lietuvos - iki 50 proc.

☞ ☞ ☞

97 mlrd. rublių biudžeto deficitui padengti Rusija ketina kaldinti auksines monetas, panaudodama 200 tonų Rusijos centrinio banko aukso atsargų.

☞ ☞ ☞

Sverdlovsko srities gubernatorius Eduardas Roselis pareiškė, jog kovos su krize priemonė gali būti vietos valiutos - "Uralo franko" - įvedimas.

☞ ☞ ☞

Griūvant bankams, Estijos gyventojai daugiau perka užsienio valiutos - vien praėjusią savaitę JAV dolerių paklausa šalies bankuose bei valiutų keityklose padidėjo net kelis kartus, nors centrinis bankas tvirtina, kad krona nebus devaluota.

Atstovų rūmai pritarė siūlymui pradėti oficialų JAV prezidento Bilo Klintono apkaltos procesą. B.Klintonas, kuris aštuonis mėnesius melavo apie savo romaną su M.Levinski, pareiškė, kad greitas tyrimas būtų pelnytas, nes "amerikiečių tauta ir taip daug pakėlė".

☞ ☞ ☞

Jau mėnuo, kai Rusijos premjeru tapo Jevgenijus Primakovas, kuriam ligi šiol nepavyko suderinti kovos su ekonomine krize strategijos.

☞ ☞ ☞

Vyriausiasis NATO pajėgų Europoje vadas Veslis Klarkas pareiškė, kad NATO, ruošdamasi galimam smūgiui prieš Jugoslaviją, imasi paskutinių pasirengimų.

☞ ☞ ☞

1998 m. Nobelio literatūros premija paskirta portugalų rašytojui Chosė Saramagui už jo lyrinius romanus. Garsiausias jo romanas - "Baltazaras ir Blimunda".

Gerumas dar neišblėses

Kaip žemei reikalinga saulė ir lietus, kad ji žaliuotų ir žydėtų, atgimtų po žiemos šalčių, brandintų vaisius, taip kiekvienam iš mūsų reikalinga tėvų meilė, dėmesys ir rūpestis. Deja, tarp mūsų daug tokių vaikų, kurie neturi prie ko prisi-

atvežusių čia labdarą, susitikimas su globėjais ir jų globotiniais. Salėje susirinko kelios dešimtys rajono šeimų, kurios augina po vieną ar kelis globotinius. Susitikime dalyvavo rajono meras V.Masiulis, jo pavaduotojas A.Slesariūnas, ūkio tarnybos vadovas J.Katinauskas, Maltos ordino delegacijos vadovas Klausas Vilis ir kt. Kalbėjusieji dėkojo globėjams už jų atsidavimą, ryžtą auginant ir auklėjant jauną žmogų.

Užkalbinau Panemunėlio seniūnijos socialinės paramos ir darbo inspektore Janiną Gavėnienę.

- Jau 12 metų pati auginu globotinę. Mergaitę paėmiau vos 3 metų. Tai mano vyro sesers vaikas. Ji buvo likusi vi-

siška našlaitė. Abu tėvai mirę. Esu laiminga ir tikiuosi, kad galėsiu atstoti jai mamą. Panemunėlio seniūnija labdarą iš maltiečių ordino gauna ketvirtą kartą. Tai ne tik drabužiai, batai, maisto pro-

duktai, bet ir skalbimo priemonės, muilas. Buvom gavę elektrinę viryklę, kurią padovanojome Panemunėlio mokyklai. Šeimas, kurioms labiausiai reikalinga pagalba, dažniausiai parenkame patys. Ši labdara - kilnus žingsnis.

Kitas pašnekovas - Vladas Pivoriūnas, taip pat gyvenantis Panemunėlio geležinkelio stotyje.

- Aš ir žmona esame invalidai. Niekada neturėjome savo vaikų. Dabar abiems jau po 70 metų. Prieš aštuonerius metus iš Obelių vaikų globos namų pasiėmėme Martyną. Iš pradžių jis pas mus tik svečiuodavosi, o dabar gyvena nuolat. Jis mūsų džiaugsmas ir paguoda. Labai geras ir paklusnus vaikas. Savo tikrųjų tėvų jis niekada nematė. Ieškojo, bet taip ir nesurado. Iš pradžių auginti vaiką nebuvo lengva. Dabar daug lengviau, nes gauju valstybės mokamą globėjo pašalpą. Tikiu žmonių gerumu. Tokios labdaros akcijos tai tik patvirtina.

Žiūrėjau į salėje sėdinčius paprastus, nuoširdžius žmones ir norėjosi tikėti, kad jų meilė šiems vaikams - tai dar vienas žingsnis į mūsų visų sąžinę.

Rasa Gaučienė
Autorės nuotrauka

Globėjai ir jų globotiniai.

glausti šaltą vėjuotą naktį, kurių galvelių neglosto mylinčių tėvų rankos.

Trečiadienį Teatro rūmų mažojoje salėje vyko maltiečių ordino atstovų, atvykusių iš Vokietijos Niurnbergo miesto ir

IKI TOBULUMO TOLOKA

Trys klausimai Kavoliškio pagrindinės mokyklos direktoriui ZENONUI POŠIŪNIUI.

- Pagrindinės mokyklos ruošiasi pereiti prie dešimtmečio mokslo. Dėl to turbūt padaugėjo rūpesčių?

- Kiekviena reforma sukelia tam tikrą įtampą, bet mes tam ruošėmės ir numatėme nemažai organizacinių priemonių. Esame subūrę darnų pedagogų kolektyvą, rūpinamės jų kvalifikacija, todėl kadru problemos nėra. Užtat daug darbų teks atlikti stiprinant mokyklos materialinę bazę.

Dar pernai parengėme planą dėl informatikos kabineto paruošimo būsimam mokymui. Dalyvavome Atviros Lietuvos fondo konkurse, jį laimėjome ir buvome premijuoti kompiuteriu. Kad galėtume dalyvauti minėtame konkurse, teko kreiptis į rėmėjus. Norėčiau padėkoti Rokiškio kaimiškajai seniūnijai, UAB "Kavoliškis", "Rokuva" ir S.Meškėno transporto firmai. Šiais metais nusipirkę dar vieną kompiuterį, numatome baigti kabineto įrangą.

Labai malonu, kad šiemet savivaldybė mums šiek tiek skyrė lėšų. Sutvarkėme sto-gą, išdažėme valgyklą, sporto salę. Judėjimas "Stabdyk nusikalstamumą" taip pat sušelpė - įsigijome sporto inventoriaus. Maltos ordinas parūpino elektrinę viryklę, kuri labai reikalinga mergaičių darbo kabinetui. Prie mokyklos remonto prisidėjo ir kai kurie mokinių tėvai. Manau, kad be jų pagalbos neišsiversime ir ateityje. Nuo sausio 1-osios mūsų mokykla tapo ūkiškai finansiškai savarankiška.

- Vasaros atostogų metu Jūsų mokykloje veikė vaikų poilsio stovykla. Kaip Jūs vertinate šią priemonę ir ar ji padeda formuoti paauglių asmenybę?

- Praėjusių metų lapkričio mėnesį visoms rajono mokykloms apskrities administracija pasiūlė dalyvauti vaikų vasaros socializacijos programų konkurse. Iš rajono ryžosi dalyvauti J.Tūbelio gimnazija ir mūsų mokykla. Mokyklos etikos mokytojos D.Kirstukienės ir socialinės pedagogės R.Prascienienės paruoštas kraštoty-

rinės stovyklos projektas sulaukė pritarimo apskrityje ir gavo finansavimą. Į stovyklą buvo priimti socialiai remtinų kavoliškėnų vaikai bei kraštotyros būrelio aktyvistai. Programa buvo įvairi. Etnografinės ekspedicijos, susitikimai su apylinkės senbūviais ir nepriklausomybės kovų dalyviais, žymesnių istorinių bei gamtinių vietovių lankymas davė vaikams apčiuopiamą naudą. Stovyklos devizas: "Per žmogaus dvasią - į tautą!" Paauglių užimtumas, jų dvasinių savybių ugdymas bei pilietinių pozicijų formavimas ir buvo pagrindinis uždavinys.

- Smunkant gyvenimo lygiui, didelė dalis šeimų sunkiai verčiasi. Kiek žinau, nemažai moksleivių gauna nemokamus priešpiečius. Ar sulaukiate pagalbos, ar tenka verstis "iš to paties"?

- Socialiai remtinų šeimų vaikų maitinimą remia valstybė, tiksliau, tuo rūpinasi Socialinės paramos ir darbo tarnyba. Turime sudarę komisiją, kuri ir nustato, kam reikalinga tokia parama. Šiuo metu mūsų mokykloje nemokamai maitinama 60 vaikų.

Kalbėjosi Pranas Paršonis

SUŠAUDYTA JAUNYSTĖ

Atkelta iš 1 psl.

Laura Kišūnaitė pašarvota Juozo Tūbelio gimnazijos aktų salėje. Rytoj - laidotuvės.

Mūsų korespondentas vakar lankėsi gimnazijoje. Mokytojai ir mokiniai laukė atvežant savo auklėtinės ir draugės...

Mokytoja I. Varnienė

Ketverius metus Lauros auklėtoja buvo mokytoja Irena VARNIENĖ.

- Į mūsų mokyklą Laura atėjo 1990 metais, - sakė I. Varnienė. - Pirmoji jos mokytoja - Žiupsnienė. Nuo penktosios klasės jos auklėtoja buvau aš. Kukli, gera mergaitė, mokėsi neblogai. Niekada neišsišoko nei piktu žodžiu, nei kažkokiu poelgiu. Mes, kudirkačiai, labai daug keliaujam, rengiam savo programėles. Laura buvo mano aktorė, vaidino ne viename spektaklyje. Neseniai buvom išvykę į Pelesą Baltarusijoje. Laura važiojo kartu...

Šis įvykis buvo netikėtas, labai sukrėtė. Tiesiog suglumino žmogaus neatsakingumas, žiaurumas, net nežinau, kaip tai pavadinti. Visą paslaptį, kaip ten kas įvyko, man atrodo, Laura nusinešė su savim. Girdėjau, kad jos pusseserė po nelaimės net tris paras negrižo namo.

Klasės gale ji sėdėjo su Andžela Bobrova. Su visais Laura buvo draugiška, taktiš-

ka. Buvo sportininkė - lankė krepšinio treniruotes. Gal todėl atrodė labiau subrendusi, gražios figūros, visada besišypsanti.

Skaudu. Šalia verda gyvenimas, laksto jos bendraamžiai, o Lauros nebėr... Man atrodo, kad žmogaus gyvenimas kartais tampa lyg ir bereikšmis.

Devintokai - dar vaikai, nesubrendę. Šiandien paprasčiau Lauros atminimą pagerbti tylos minute, tai vienų akyse suspindo ašaros, kiti lyg ir pasišaipė... Gal dabar tai žmogiška, aš nežinau.

Mano klasėje buvo 22 mokiniai. Laura ruošėsi į humanitarinę gimnazijos klasę...

Mokytoja B. Dudėnienė

Nuo šio rugsėjo Lauros auklėtoja buvo Birutė DUDĖNIENĖ.

- Anksčiau mano klasėje tarp mokinių neretai vykdavo rietenos, o kai atėjo Laura, kitos mergaitės, klasė susivienijo, - sakė mokytoja. - Ir mergaitės, ir berniukai rado bendrą kalbą.

Mokytoja prisipažino, jog esanti prieš brutalumą, tačiau spalio 2 - osios įvykį vertina kaip neatsargumą. Ji įsitikinusi, kad ir savanoris, nuspaudęs ginklo gaiduką, išgyvena ne ką mažiau nei Lauros artimieji, draugai. Mokytoja mano, jog ne mažesnė atsakomybė turėtų tekti ir štabo vadovybei.

Tą dieną, kai buvo sužeista Laura, Rokiškio policijos komisariate pradėjo dirbti jos brolis Ramūnas...

Vygandas
Pranskūnas
Autoriaus
nuotraukos

Buvusios klasės draugės Irutė, Gintarė ir Vita sakė, kad Laurai galėdavusios pasiguosti, ji visada jas išklausydavusi.

Kas? Kur? Kada?

Rytoj 12 val. Obelių šaulių namuose įvyks Lietuvos krepšinio mažų miestelių lygos pristatymas.

Pirmame lygos čempionate dalyvaus Dusetų, Juodupės, Kamajų, Obelių, Pandėlio, Skapiškio, Svėdasų ir Užpalių komandos.

♦♦♦

Iki spalio 16 d. Teatro rūmuose registruojami "Beždžioniukų diskotekos" dalyviai.

Spalio 13 d. 16 ir 18 val. Teatro rūmuose bus rodomas kino filmas "Laukinės aistros".

Spalio 16 d. 18 val. ten pat vyks jubiliejinis K. Kerbedžio koncertas, o 22 val. - jaunimo diskoteka.

♦♦♦

Spalio 14 d. 13 val. 30 min. jaunuosius skaitytojus kviečia Viešosios bibliotekos vaikų literatūros skyrius. Čia įvyks susitikimas su Panevėžio aklųjų draugijos literatais. Dalyvaus vaikų rašytoja Janina Pipirienė. Bus galima nusipirkti jos knygelių.

♦♦♦

Spalio 15 d. 16 val. Rokiškio krašto muziejuje įvyks Justino Vienožinskio tapytojų plenero, skirto Rokiškio miesto 500 metų jubiliejui, parodos atidarymas.

17 val. - klasikinės muzikos koncertas.

♦♦♦

Šiuo metu veikia, o spalio 28 d. įvyks 5 - osios respublikinės medžio drožėjų darbų parodos, skirtos Liongino Šepkos premijai laimėti, uždarymas ir laureato paskelbimas.

Parodoje savo darbus eksponuoja net 38 autoriai iš visos Lietuvos.

Sportas

Vėl nesėkmės

Lietuvos vyrų krepšinio B lygoje įvyko 5 ir 6 turo rungtynės. Penktadienį "Rokiškio sūrio" komanda susitiko su Druskininkų "Tobio" penketuku ir pralaimėjo 76:100 (36:54).

Mūsiškiams taškus pelnė: G. Kravčenka 19, A. Samėnas 18, A. Narkevičius 11, V. Bimba 10, D. Naprys 9, R. Zolobas 4, V. Galubeckas 3, E. Kasimovas 2.

Šeštadienį mūsų krepšininkai Kaune susitiko su "Politechnikos" krepšininkais ir vėl pralaimėjo. Šį kartą rezultatu 80:104 (34:49).

Taškus pelnė: G. Kravčenka 37, D. Naprys 22, A. Samėnas 11, E. Kasimovas 6, A. Narkevičius 4.

Paskutiniąsias I rato rungtynes mūsiškiai žais namuose spalio 16 d. 18 val. su Marijampolės "Sudūvos" komanda.

Virginijus Lesmanavičius

IŠTRŪKĘ IŠ UŽDAROS ERDVĖS

Jeigu bendrijos "Būkime kartu", jungiančios žmones su psichine negalia, pirmame susitikime dalyvavo tik keliolika invalidų ir jų šeimos na-

širdus žodis, nes gėriui visi esame labai jautrūs", - sakė Z.Čaplikienė.

Vakaronės dalyvius nudžiugino nuotaikingas Juodupės etnografinio

katą. Tikisi atsigauti, būti naudinga visuomenei. Viešnia iš Vilniaus M. Janulevičienė, auginanti du invalidus, pasakojo, kad sostinėje jie jau įkūrė amatų mokyklėlę. Joje mokamasi siūti, spausdinti. Jeigu pasiseks, Pavilnyje žada įsigyti sodybą. Neįgalieji ten augins daržoves, bendraus. Jais rūpinsis socialiniai darbuotojai, padės medikai. "Neužsidarykime tarp keturių sienų, stenkimės savo problemas spręsti kartu", - kvietė viešnia iš sostinės.

Ir Rokiškyje ruošiamasi įkurti reabilitacijos centrą. Tam pritaria ir ligoninės direktorius A. Judickas, pagal galimybes žada paremti savivaldybė. Lėšų bus bandoma gauti iš šalies integracijos fondo, kultūrinėms reikmėms - iš Kultūros ministerijos. Rokiškiečiai tikisi, kad jiems pavyks organizuoti ekskursiją į Anykščius, Kryžių kalną, kitą vasarą invalidams su psichine negalia gal nusišypsos laimė pailsėti prie jūros.

Kitą vakaronę bendrija žada organizuoti prieš šv. Kalėdas. Tikimasi, kad ši renginį parems rajono bendrovės, verslininkai. Juk nuo nelaimės niekas neapdraustas.

Šio renginio organizatorės prašė padėkoti visiems rėmėjams, kurie paruošė nuostabias puokštes, vaišes.

Rimantas Jurgelionis
Autorius nuotraukos

Vakaronėje vaikai linksmynosi su tėvais.

rių, tai spalio 9 - ają į Rokiškio psichiatrijos ligoninės salę jų susirinko daugiau kaip šimtas.

Visus nuoširdžiai pasveikino savivaldybės gydytojas Tadeušas Chadyšas, psichiatrijos ligoninės direktorius Antanas Judickas. Vilniaus bendrijos "Būkime kartu" pirmininkės Aukšės Andriūnienės linkėjimus perdavė į vakaronę atvykusi jos pavaduotoja Marytė Janulevičienė, kuri pasidžiaugė, kad rokiškėnai vieni iš aktyviausių Lietuvoje.

Iš viso mūsų rajone yra apie tūkstantis žmonių su psichine negalia. Gydytis sąlygos neblogos, ligoninėje dirba kvalifikuoti specialistai. Bet pasak savivaldybės socialinės paramos ir darbo tarnybos vyriausiosios inspektorės Zitės Čaplikienės bei psichiatrijos ligoninės socialinės darbuotojos Violetos Redeckienės, labai svarbu ir santykiai šeimoje, visuomenės požiūris į ligonį. "Visi suprantame fizinį skausmą, jau nebestebina žmogus invalido vežimėlyje, tačiau dar daug didesnių problemų turi žmonės su psichine negalia. Jiems reikalingas ypatingas dėmesys, nuo-

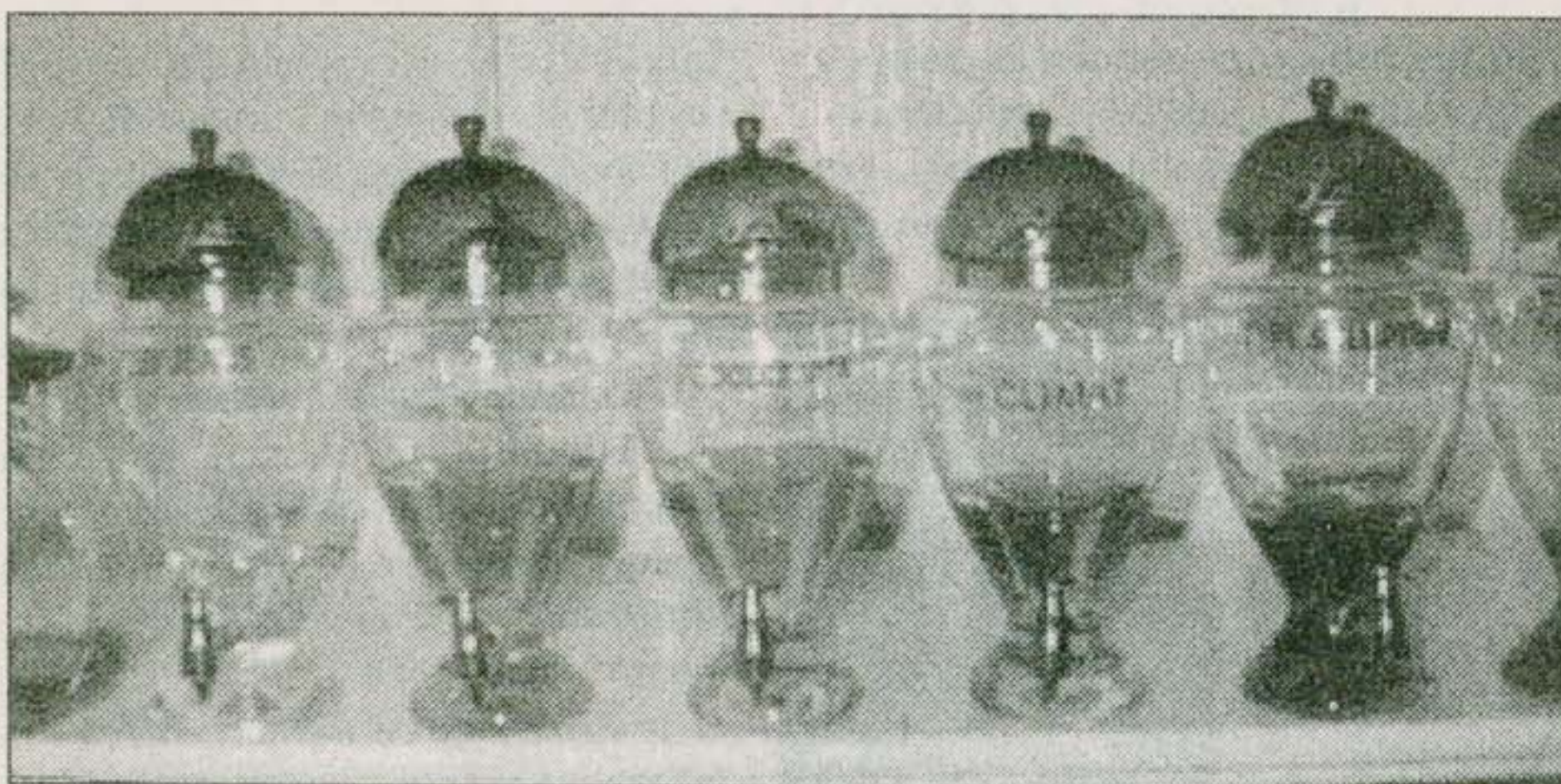
ansamblio "Volungė" koncertas. Žinomų Lietuvos poetų ir savo eiles skaitė kamajiškė Renata Lukjanova. Vėliau visi susirinko prie vaišių stalo, šoko, bandė laimę loterijoje, dalyvavo įvairiuose žaidimuose.

"Pasijutome tarsi viena šeima", - sakė obelietė Oksana. Buvusiai medikei išsėtinė sklerozė pakirto svei-

Šventės metu (iš kairės) V. Redeckienė, M. Janulevičienė ir bendrijos pirmininkė Z. Čaplikienė.

Pilstomi kvepalai? Įdomu!

Apie tai, kad pilstomais kvepalais prekiaujama didžiuosiuose šalies miestuose, turbūt daugumai teko girdėti. Bet visai nebūtina, norint jų įsigyti, važiuoti į Vilnių, Kauną ar Panevėžį. Prieš tris savaites jais pradėta prekiauti ir Rokiškyje. Apsilankiau "Amerikietišku džinsu ir odinės avalynės" parduotuvėje, kurios savininkė Rasa Roščina ir tapo šios iniciatyvos pradininke mūsų mieste.

Geriau jau patiems užsukti į minėtą parduotuvę, pamatyti viską savo akimis ir užuosti savo nosimi, bet jei tokios galimybės kol kas neturite, pabandyti papasakoti, kaip atrodo tie pilstomi kvepalai. Lentynoje stovi gražaus dizaino sandarios kolbos su apačioje įtaisytomis miniatiūriniais čiaupais. Jį atsukus, į graduotą indelį pribėga norimas kiekis kvepalų. Tada belieka juos supilti į jūsų atsineštą ar parduotuvėje parduodamą specialų buteliuką su purkštuku. Tarp kitko, tie buteliukai ne vienkartiniai, juos galima panaudoti ir vėl, prieš tai gerai išplovus ir išvėdinus. Jeigu savo indelio neturite, už tokį buteliuką teks sumokėti 6 Lt. Tėn tilps 10 ml kvepalų, 1 ml kainuos 1 litą.

Pardavėja Gitana informavo, kad tai firmos "Refan" kvepalai, juos į parduotuvę pristato tiekėjas iš Panevėžio. Šiuo metu prekiaujama 37 rūšių kvepalais, 8 iš jų - vyriški. Kas užsuka čia, turi puikią galimybę atsidurti kvepalų pasaulyje. Jei ateidami nežinojote, kokios rūšies kvepalų norite, teks ilgai rinktis. Šalia kolbų padėti mažyčiai mėginėliai su visų čia esančių kvepalų kvapais. Rinkitės į sveikatą, uostykite, kol galva apsisuks. Bet jau geriau iš anksto žinoti, kuo norite kvepėti - švelniu arbūzu, jūros, aštriu gėlių aromatu ar...

Kol kalbinau Gitaną, parduotuvėje apsilankė bent dešimt pirkėjų. Ir ne pažiopsoti jie atėjo. Jauna pora užsuko nusipirkti pilstomų kvepalų; sužinoję apie tokią paslaugą iš draugų. Moteris išsirinko "1 Dali", vyras - "Blue Jeans" kvepalus. Jauna

mergina pageidavo "nesaldaus" kvapo. Iš esamų išsirinko "XS". Vyriškis rinko kvepalus žmonai. Paklaustas, kokia proga jis ieško dovanos savo gyvenimo draugei, vyras atsakė, kad mėgsta maloniai nustebinti žmoną bent kartą per mėnesį. Laimingoji moteris galės kvėpintis "Gabrieila Sabatini" kvepalais.

Nors didelės reklaminės akcijos nebuvo, ši paslauga iš pat pradžių tapo populiari. Kaip originaliausia pirkėją pardavėja prisimena vieną vyriškį, kuris atėjo nusipirkti žmonai kvepalų po to, kai gatvėje prasilenkiant su jaunos merginomis, nuo jų padvelkė labai skaniu kvapu. Vyro drąsaus būta - nepabijojo merginas sustabdyti ir paklausti, kokiais kvepalais šios pasikvėpinusios.

Anot Gitanos, nors vyrai ir neaplenkia parduotuvės, tarp pirkėjų dominuoja moterys. Jos kvepalus perka sau, savo vyrams, atsiveda dukras. Kvepalų įvairovė leidžia kuriuos nors prisitaikyti bet kokiai amžiaus grupei - yra tinkančių ir patinkančių paauglėms, merginoms, yra jų mamoms ir net močiutėms.

Mieli vyrai, kodėl nepaklausius mano patarimo: vietoje to, kad, kaip jums įprasta, užsukę į aludę ir paprašę įpilti vieną kitą bokalą alaus, susiraskite "Amerikietišku džinsu ir odinės avalynės" parduotuvę ir išrinkite savo žmonai ar draugei kvepalų, kuriais, jūsų nuomone, jai tiktų kvepėti... Pamatysite, kaip nauja viltimi sužibės jūsų moters akys...

Janina

Donelaitiškas ruduo pažers žiupsnelį linksmybių

Po vasaros darbų atėjo rudens gėrybių metas, nes visa, kas užderėjo ir ką sugebėjome paimti, jau aruoduose, o anot Kristijono Donelaičio, "... saulėlė vėl nuo mūsų atstodama ritas/irgi palikusi mus greita vakarop nusileidžia".

Rudenį, kaip įprasta, suskaičiuojame viščiukus. Nors tikslios statistikos nėra, specialistai teigia, kad šį rudenį grūdų prikūlėme po 18 cent iš hektaro. Pavasaris ir vasara žadėjo net po 30 - toks, manoma, buvo biologinis derlius. Deja, daug jo liko laukuose. Panevėžio apskrities administracijos žiniose apie liūčių padarytą žalą teigiama, kad Rokiškio rajono laukuose liko nenupjauta 244 ha žieminių kviečių, 487 ha rugių, 196,5 ha miežių, 233,7 ha žirnių, nenukasta 34,4 ha bulvių, nenurauta 234 ha linų.

Šie skaičiai nėra tikslūs. Daugelis ūkininkų tik sąvyje pergyvena netektis, nes valstybė gali kompensuoti tik nedidelę jų dalį.

Vis dėlto kaimas dar gyvas ir guvus, nes jį visiškai nustekenti (donelaitiškas žodis!) nelengva nei valdžiai, nei gamtai. Todėl Ūkininkų sąjungos rajono skyrius, pasitelkęs aktyviausius ūkininkus, žemės ūkio bendroves, kultūros darbuotojus spalio 17 dieną (šeštadienį) Rokiškio savivaldybės teatro rūmuose rengia Žemdirbių šventę.

Žadama turininga programa.

Aikštelėje prie Teatro rūmų nuo 12 iki 14 valandos šventės dalyviai bei svečiai galės aplankyti žemės ūkio technikos parodą. Vyks svarsčių kilnojimo, virvės traukimo varžybos, stipriausio žemdirbio konkursas.

Tik pusvalandį (nuo 14 valandos) žadama skirti iškilmingoms kalboms ir apdovanojimams, o nuo 14.30 val. šventės dalyviai bus pakviesti į žemdirbių meno parodą ir vakaronę.

Šventės organizatoriai įsitikinę, kad šeštadienį Rokiškyje bus linksma, kaip ir tada, kai Donelaičio Krizas tekino savo Ilzbutę, kai "... kviesliai greitai sunešė daug valgių,

jautienos riebios, kiaulienos irgi žąsienos,

plaučių bei kepenų, bei šutintų blėkų".

Stasys Varneckas

Jeigu nenusipirksi, tai gal išloši

Šeštadienį Rokiškio turgavietėje paklausą turėjo skėčiai, už kuriuos prašė 15 - 20 Lt, bet buvo galima ir nusiderėti. Prasidėjus rudens purvabrydžiui, pirkėjai rinkosi aulinius guminius batus, kurie kainavo 28 - 34 Lt, kaliošus (18 - 23 Lt). Kai kas gailėjosi, kad nepirko vasarą. Tada jų kaina buvo penkiais ir daugiau litų mažesnė. Moterys siūlė megztų vilnonių puskojinių po 5 Lt. Nestigo žieminių batų, striukių. Žmonės pirko, nes žinojo, kad, prasidėjus sezonui, kainos pakils.

Užkalbintas panevėžietis Arūnas Zugajevas sakė, kad į Rokiškio turgų atvyksta kiekvieną šeštadienį. Prekiauja batais, striukėmis. Šį kartą siūlė vengriškos, turkiškos, čekiškos avalynės. Didesnių numerių batus 10 val.

Panevėžietį A.Zugajevą rokiškiečiai jau neblogai pažįsta.

jau buvo pardavęs. Tiek jis, tiek kiti prekeiviai skundėsi nauja prekybos tvarka. "Kas iš to, kad turiu popierius. Štai prieš savaitę atėjo moteris su sūnumi, nusipirko žieminius batus, dar 10 litų nusiderėjo. O šiandien atnešė, sakydama, kad pinigų už butą susimokėti nebeturinti, vaikui nupirkusi dėvėtus batus už 20 Lt. Nežinau, ar ji melavo, bet moteriškės pasigailėjau, batus paėmiau atgal, o pinigus grąžinau. Kartais į mus žiūri kaip į kokius milijonierius. Deja..." - guodėsi ir šis, ir kiti prekeiviai.

Prie turgavietės vartų nuotaiką skaidrino nuolatinis muzikantas, šalia veikė loterija. Loterijos šeimininkė panevėžietė Sinilga Mykoliūnaitė sakė, kad visi bilietai laimingi. Už 2 Lt buvo galima išlošti vaikišką kuprinę, žaislinį mobilųjį telefoną, šampūno... Neiškenčiau ir pabandžiau. Į krepšį įsidėjau gražų ašotėlį pienui.

Šeštadienį kilogramas obuolių kainavo 0,5 - 1,8, svarainių - 1, spanguolių - 4, vynuogių - 4,5, apelsinų - 3, morkų - 1, kopūstų - 0,5, svogūnų - 1,3 Lt. Pusė litro grietinės - 2, sūris - 5 - 7, indelis krienų - 1,5 Lt. Nestigo medaus. Jo kilogramas kainavo 17, puslitrinis stiklainis bičių duonelės - 13, kilogramas bičių vaško - 25 Lt.

Mėsos ir kitų maisto produktų paviljone sutikau veterinarijos gydytoją Iriną Širokiną. Ji sakė, kad po patikrinimų padėtis pagerėjo. Mėsa laikoma šaldytuvuose, mažiau ir kitų pažeidimų.

S.Mykoliūnaitė tikisi, kad meškinuką kuprinę kas nors dar išloš.

Pardavėjos prisipažino, jog kainas buvo priverstos kiek sumažinti, nes netoliese esantis "Vikondos" prekybos centras siūlo įvairesnę, geros kokybės ir pigesnę produkciją. Konkurencija pirkėjui tik į naudą.

Ernestas Čižinauskas
Autoriaus nuotraukos

IŠ POLICIJOS SUVESTINIŲ

Nuo spalio 9 iki 12 d. policijos pareigūnai nubaudė 18 neblaivių piliiečių, pasirodžiusių viešose vietose, 1 - už nedidelį chuliganizmą, 19 - už kelių eismo taisyklių pažeidimus (4 iš jų buvo neblaivūs), 2 - už asmeninio ir valstybinio turto vagystes.

Spalio 10 d.

Iš Kavoliškio gautas pranešimas, kad 14 val. rasta išplėšta UAB "Kavoliškis" kontora. Iš jos dingę 3 kompiuteriai, spausdintuvas ir telefono aparatas.

Apie 20 val. Rokiškyje, Vilniaus gatvėje, Ž.G., vairuodamas automobilį "Audi - 80", partrenkė važiuojamąja kelio dalimi ėjusį girtą A.V. Nukentėjęs gydomas ambulatoriškai.

Spalio 11 d.

Rokiškio P.Širvio gatvės gyventoja, atvažiavusi į "Ažuolo" sodo bendriją, rado išdaužtą savo namelio lango stiklą. Iš namelio pavogtos šilkinės užuolaidos, vilnonė antklodė, pagalvė.

Rokiškio Taikos gatvės gyventojas pasiskundė, jog apie 18 val. Jaunystės gatvėje jį sumušė trys nepažįstami jaunuoliai. Incidento metu nukentėjusiam dingę 62 litai.

IŠTRŪKĘ IŠ UŽDAROS ERDVĖS

Jeigu bendrijos "Būkime kartu", jungiančios žmones su psichine negalia, pirmame susitikime dalyvavo tik keliolika invalidų ir jų šeimos na-

širdus žodis, nes gėriui visi esame labai jautrūs", - sakė Z.Čaplikienė.

Vakaronės dalyvius nudžiugino nuotaikingas Juodupės etnografinio

katą. Tikisi atsigauti, būti naudinga visuomenei. Viešnia iš Vilniaus M. Janulevičienė, auginanti du invalidus, pasakojo, kad sostinėje jie jau įkūrė amatų mokyklėlę. Joje mokamasi siūti, spausdinti. Jeigu pasiseks, Pavilnyje žada įsigyti sodybą. Neįgalieji ten augins daržoves, bendraus. Jais rūpinsis socialiniai darbuotojai, padės medikai. "Neužsidarykime tarp keturių sienų, stenkimės savo problemas spręsti kartu", - kvietė viešnia iš sostinės.

Ir Rokiškyje ruošiamasi įkurti reabilitacijos centrą. Tam pritaria ir ligoninės direktorius A. Judickas, pagal galimybes žada paremti savivaldybė. Lėšų bus bandoma gauti iš šalies integracijos fondo, kultūrinėms reikmėms - iš Kultūros ministerijos. Rokiškiečiai tikisi, kad jiems pavyks organizuoti ekskursiją į Anykščius, Kryžių kalną, kitą vasarą invalidams su psichine negalia gal nusišypsos laimė pailsėti prie jūros.

Kitą vakaronę bendrija žada organizuoti prieš šv. Kalėdas. Tikimasi, kad šį renginį parems rajono bendrovės, verslininkai. Juk nuo nelaimės niekas neapdraustas.

Šio renginio organizatorės prašė padėkoti visiems rėmėjams, kurie paruošė nuostabias puokštes, vaises.

Rimantas Jurgelionis
Autorius nuotraukos

Vakaronėje vaikai linksminosi su tėvais.

rių, tai spalio 9 - ają į Rokiškio psichiatrijos ligoninės salę jų susirinko daugiau kaip šimtas.

Visus nuoširdžiai pasveikino savivaldybės gydytojas Tadeušas Chadyšas, psichiatrijos ligoninės direktorius Antanas Judickas. Vilniaus bendrijos "Būkime kartu" pirmininkės Aukšės Andriūnienės linkėjimus perdavė į vakaronę atvykusi jos pavaduotoja Marytė Janulevičienė, kuri pasidžiaugė, kad rokiškėnai vieni iš aktyviausių Lietuvoje.

Iš viso mūsų rajone yra apie tūkstantis žmonių su psichine negalia. Gydytis sąlygos neblogos, ligoninėje dirba kvalifikuoti specialistai. Bet pasak savivaldybės socialinės paramos ir darbo tarnybos vyriausiosios inspektorės Zitės Čaplikienės bei psichiatrijos ligoninės socialinės darbuotojos Violetos Redeckienės, labai svarbu ir santykiai šeimoje, visuomenės požiūris į ligonį. "Visi suprantame fizinį skausmą, jau nebestebina žmogus invalido vežimėlyje, tačiau dar daug didesnių problemų turi žmonės su psichine negalia. Jiems reikalingas ypatingas dėmesys, nuo-

ansamblio "Volungė" koncertas. Žinomų Lietuvos poetų ir savo eiles skaitė kamajiškė Renata Lukjanova. Vėliau visi susirinko prie vaišių stalo, šoko, bandė laimę loterijoje, dalyvavo įvairiuose žaidimuose.

"Pasijutome tarsi viena šeima", - sakė obelietė Oksana. Buvusiai medikei išsėtinė sklerozė pakirto svei-

Šventės metu (iš kairės) V. Redeckienė, M. Janulevičienė ir bendrijos pirmininkė Z. Čaplikienė.

Anekdotai

- Bilai, kodėl tu gatvėje sukėlei muštynes?

- Aš neturiu tiek pinigų, kad išsinuomačiau tam patalpas.

○○○

Teisėjas:

- Kodėl jūs pralošėte pinigus, paimtus iš kasos?

- Bijojau savais rizikuoti.

○○○

- Kaltinamasis, jūs jau teistas?

- Taip.

- Už ką?

- Daužiau galvą į sieną.

- Tai daryti įstatymai nedraudžia.

- Taip, bet juk galva buvo ne mano.

○○○

- Tikiuosi, tu padėkojai tam, kuris tave išgelbėjo, kai skendai?

- Aišku. Aš jam daviau dolerį.

- Tik? O jis?

- Tas kvailys davė man 90 centų gražos.

○○○

- Automobilio išradimas - tai didžiausias progresas. Nuo to laiko žmonės pradėjo judėti daug greičiau.

- Taip, taip. Ypač pereidami gatvę...

○○○

Sūnus klausia tėvą medžiotoją:

- Kaip atskirti kiškį patiną nuo patelės?

- Paimk kiškį patiną ar patelę už ausų ir padėk ant žemės. Jeigu jis nubėgs - vadinausi, patinas. O jeigu ji nubėgs - vadinausi, patelė.

Kad pateksiu į tokį draugišką kolektyvą, net nesapnavau. Jau pirmąją darbo dieną į mano kabinetą įlėkė toks ruda barzdiškė.

- Sveikas.

- Sveikas, - patvirtinau.

- Duokš Žemaitę.

- Kad pas mane tik instrukcijos, - skėstelėjau rankomis. - Grožinės - nė lapelio.

- Iš karto matyti, kad naujokas, - išsi viepė barzdiškė. - Lito prašau, negi nesupranti.

- O ką, - visai tyliai paklausiau, - trūksta?

- Ką tu. Jonui reikia sumesti.

"Kad reikia, tai reikia, - pagalvočiau. - Nelaimė kiekvieną aplanko".

- Žinai, - atvirai prisipažinau, - aš čia pirma diena... dar algos negavau... Uždėk. Gausiu - atiduosiu.

- Tvarkelė, - jau buvo belekianti barzdiškė, bet aš dėl visa ko pasiteiravau:

- O kas tam Jonui? Tėvas ar uošvė, taip sakant, į aną pasaulį?

- Ką tu, - nustebo. - Rytoj jam trisdešimt ketveri stukteli. Šventė. Reikia žmogų pasveikinti. Tokia pas mus tradicija. Pagyvensi - suprasi.

Kitą dieną į kabinetą įžengė ori dama. Kadru skyriuje ją buvau jau matęs. Ji akutėmis tik žybt, žybt į mane, klest ant kėdės, vitirkšt koją ant kojos, sijonėlis tik čiuoži iki pat...

- Jūs pas mus naujokas, - sučiulbo, - dar, kitaip tariant, neapsiplunksnavęs...

- Dar be plunksnų, - patvirtinau.

- Tai štai, - suokė toliau. - Mūsų Monikutė...

- Nuskendo? - pašokau.

- Beveik, - sunkios blakstienos uždengė melsvas akutes. - Išteka trupu-

tį. Ketvirtą kartą.

- Na ir sekasi...

- Sekasi... - atsiduso mįslingai. - Norėjom pasveikinti, dovanėlę kuklią įteikti. Po penkis šį kartą nutarėm...

- Kad... - sumikčiojau.

- Žinau, žinau, - padėjo rankelę raudonais galiukais ant manosios. - Jums uždėsiu.

- Labai malonu... - numykiau lyg

b u -

li u -

kas.

P o

t o ,

k i e k

TAUPYKLĖ

prisimenu, Petras vyko į sanatoriją, Adomo sūnus stoji į universitetą, le-vutė kažką pagimdė... Šitaip susipa-žinau su visu įstaigos kolektyvu.

Mėnesio pabaigoje vėl įlėkė barzdiškė.

- Sveikas, Kazimierai.

- Nelabai, - atsakiau drąsiai.

- Na, nicko, rytoj atlyginimas - pasitaisysi, - paguodė. - O dabar štai dedu už tave litą, vadinasi, tu man būsi skolingas lygiai du.

- Kas, - susmukau už stalo, - kas dar? Gimė, mirė, atvažiuoja, išvažiuoja, išteka, skiriasi, paslydo, pargriuvo, nuskrido, nuplaukė?..

- Nejuokauk, seni, - nepasidavė barzdiškė. - Rytoj pas mus šventė. O kokia - tegu kol kas lieka paslaptis.

Rytojaus dieną pirmasis pasiėmiau atlyginimą ir, pasilikęs prie kasos, išdalinau po banknotą visiems, kurie už mane dėjo. Liko pustuštė sauja.

Susikrimtęs grįžau į kabinetą. Ant stalo, susuktas į celofaną, sėdėjo ir meiliai į mane žiūrėjo katinas. Tau-pyklė. "Pirmojo atlyginimo proga - bendradarbiai", - perskaičiau atviruke.

"Kam ji man? - pagalvočiau liūdnei. - Juk rytoj vėl kažkokia šventė..."

Vygandas Pranskūnas

PRAGIEDRULIAI

Leidėjas UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22

4820 Rokiškis

Tel./Faks. 5 13 54

e-mail:

pragiedruliai@post.omnitel.net

Indeksas 424.

2 spaudos lankai.

Laikraštis leidžiamas

antradieniais ir

penktadieniais

Tiražas 5990 egz.

Redaktorius

Vygandas Pranskūnas

Tel. 51532

Korektorė

Rasa Čižauskienė

Leidybos centras:

Jolita Kaškevičienė,

Robertas Uldukis

Autoriai atsako už pateiktus faktus ir kitą informaciją.

Redakcija už reklamos ir skelbimų turinį neatsako.

Skelbimai ir prenumerata redakcijoje priimami darbo dienomis.

*Kas gražu, atsilieps, kas
teisinga, nemirs, nors vande-
nim, kalnais apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. spalio 13 d. antradienis. Nr. 59. Kaina 0,80 Lt.

SUŠAUDYTA JAUNYSTĖ

Spalio 2 d. Rokiškyje, Nepriklausomybės aikštėje, Krašto apsaugos ministerijos Rokiškio rajono teritorinio gynybos štabo kieme, nuaidėjo automato šūvis. Kulka perskrodė pas savanorius su pussere viešėjusios Juozo Tūbelio gimnazijos devintokės Lauros Kišūnaitės galvą. Mergaitė skubiai pristatyta į Rokiškio ligoninę, kiek vėliau išvežta į Vilnių. Medikai teigė, kad įvyktų stebuklas, jei sužeistoji išgyventų.

Stebuklas neįvyko. Spalio 10 d. 11 val. Laura Kišūnaitė mirė šv. Jokūbo ligoninėje.

Kulką į merginą iš Kašaišnikovo automato paleido budinčiojo padėjėjas, savanoris Žydrūnas Zenkovas, gimęs 1977 metais. Dėl šio įvykio iš-

kelta baudžiamoji byla. Ž. Zenkovas buvo sulaikytas dviem parom, apklaustas.

Prokuratorė Irena Pšalgauskienė sakė, kad Ž. Zenkovui turbūt bus pareikštas kaltinimas pagal BK 109 str. 2 d. (nužudymas dėl neatsargumo, sąmoningai nesilaikant taisyklių). Jam gresia laisvės atėmimo bausmė iki 5 metų.

Prokuratorė mano, kad, pareiškus kaltinimą, Ž. Zenkovui turbūt bus taikoma griežčiausia kar-domoji priemonė - suėmimas. Ji taip pat patvir-

tino, jog Teritorinio gynybos štabo pareigūnai žinoję apie Ž. Zenkovo teistumą. I. Pšalgauskienė sakė, kad Ž. Zenkovas turėjo būti išbrauktas iš savanorių sąrašų. Lapkritį būtų suėję dveji metai, kai jis tapo savanoriu. Dalyva-vo įvairiuose mokymuose, todėl turėjo žinoti, kaip elgtis su ginklu.

Į klausimą, ar tą dieną štabe nebuvo girtaujama, prokuratorė atsakė tokių duomenų neturinti. "Girtų nesimatė, nors kiekvieno neuosčiau, - kalbėjo I. Pšalgauskienė. - Ž. Zenkovas prisipažino, kad dieną prieš įvykį gėręs vyno ir šampano. Ar jo kraujyje buvo likę alkoholio, parodys ekspertizė. Išvadų kol kas negavome".

**Kokią Laurą
prisimena**

**jos mokytojai
ir draugai,
skaitykite
4-me
pusla-
pyje.**

Didysis tranzas

J.Tūbelio gimnazijos mokinė, nepanorusi skelbti savo vardo (kad mama nesužinotų), savo vasaros atostogas praleido įdomioje kelionėje. Ši mergina (pavadinkime ją Jurga) keliauvo aplink Lietuvą ir, žinoma, autostopu. Ją pašnekinau.

- Kaip sugalvojai taip keliauti?
- Vasarą labai nesinorėjo sėdėti namuose. Juk atostogos, pinigų turėjau labai mažai, tiesiog susikroviau kuprinę, pasiėmiau miegmaišį, šprotų skardinę ir iškeliavau.

- Ar toli nukeliavai?
- Labai. Grįžus namo net bandžiau suskaičiuoti įveiktus kilometrus. Deja, suskaičiavau iki 600 ir pavargau.

- Papasakok plačiau.
- Keliavau 3 savaites. Aplankiau daug miestų bei miestelių, sutikau daug įdomių žmonių. Maršrutas buvo maždaug toks: Anykščiai - Kaunas - Klaipėda - Kretinga - Palanga - Šiauliai - Panevėžys - Vilnius... Visų nė neišvardinsi. Daug laiko praleidau pajūryje. Vėliau pusę savaitės viešėjau Pakutuvėnuose. Tai tokia vieta, kur gyvena pranciškonų atsiskyrėliai, vadinami pastielninkais. Ten daug žmonių su problemomis. Atvažiuoja narkomanų ar žmonių, įklimpusių į alkoholį. Iš Pakutuvėnų traukiau į Aukštaitiją.

- Sakai, neturėjai pinigų. Bet juk reikėjo valgyti, miegoti...

- Į kelionę maisto nesidėjau (tik skardinę šprotų). Valgydavau pakelės užkeigose ir degalinėse. Kur nors pernaktuoti taip pat didelių problemų nebuvo. Juk visada galima pasibelsti į kokio vienuolyno duris ir gauti ne tik nakvynę, bet dar ir neblogą vakarienę. Taip aš ir verčiausi. Kretingoje nuėjau į Pranciškonų vienuo-

lyną, bet svečių kambarys ten buvo jau užimtas. Tada broliai nuvedė mane į namą, kuriame buvo apsistojusios vienuolės iš Prancūzijos.

Vilniuje apsistojau pas seseris šv. Jokūbo ligoninėje ir t.t. Visur su manimi elgėsi lyg su cariene. Žinoma, ne visurėjau į vienuolynus. Į Kauną atvažiuavau vakare, pasibasčiau po miestą. Kai gatvės ištuštėjo, susiradau visą naktį veikiantį barą, ten ir prasėdėjau. Buvo labai linksma. Ten sutikau įdomių žmonių, jie pasakojo savo nuotykius, kaip keliaudavo autostopais po Tarybų Sąjungą. Tekdavo nakvoti ir stotyse.

- Kaip sekėsi "tranzuoti?"

- Gerai. Net labai, nes per dieną nuvažiuodavau šimtus kilometrų. Nuo Kau- no iki Klaipėdos nusigavau per pora valandų ir dar tą pačią dieną buvau Palangoje. Smagumėlis! Žinoma, tekdavo ir "užstrigti". Čia toks dėsniš - vieną dieną gali nuvažiuoti daugybę kilometrų, visi tau šypsosi, šviečia saulė, kitą tu jau stovi Lietuvoje visa nusmurgusi, su ištiesta ranka, o visi tik lekia pro šalį. Šitaip teko kiurksoti prie Panevėžio ir už Ukmergės, pakeliui į Rokiškį. Siaubingai peršalau.

- O ar buvo kokių įsimintinų nuotykių?

- Visa kelionė buvo labai įsimintina. Antrą dieną Palangoje neturėjau ką veikti, tad nuėjau į "Anapilį". Ten mane užkalbino V.Kernagis. Vakaras prabėgo šauniai. Jau išvažiavusi iš Žemaitijos, netrukus prisijungiau prie kažkokių keliaujančių muzikantų (irgi autostopu). Žodžiu, nieko negaliu išskirti. Kiekviena diena buvo nauja, didelė ir siaubingai įdomi. O, žinai, kuo žemaitijos karvės skiriasi nuo aukštaičių?

- ?

- Ogi visos Žemaitijos karvės tokios baltai juodos. Juodmargės, rodos, vadinasi. O Aukštaitijoje beveik vien žalos. Lietuvoje siaubingai daug karvių. Tai irgi tikriausiai koks dėsniš...

- Ką veiksi kitą vasarą?

- Planuoju daug. Noriu nuvažiuoti kur nors toliau. Pavyzdžiui, į Prahą ar dar kur nors. Žinoma, autostopu, be maisto ir be pinigų. Juk taip įdomiau...

Kalbėjosi Laura Simanavičiūtė

Įkaitei grėsė mirtis. Bet turbūt neįsivaizduojat, kas ją išgelbėjo? Patikėsit ar ne, bet - apnuoginta jos krūtinė, į kurią užsižiūrėjo nusikaltėlis. Tai atsitiko, tiesa, ne Lietuvoje, be to, tuo metu dar niekas nežinojo apie viagros tabletes...

Per trisdešimt perkopęs bedarbis Kristeris dievino detektyvinius filmus. Ir, sumanęs apiplėšti degalinę,

jis veikė pagal Holivudo scenarijų: apsirūpino pistoletu, pavogė automobilį, ant galvos užsitempė juodą kaukę. Nenumatė tik menkniekio - plėšimo įkarštyje prisipildyti benzino baką atvažiavo patrulinis policijos automobilis. Kristeris pradėjo šaudyti, po to bandė pasislėpti.

Švedijos miesto Geteborgo pakraštyje plėšiko laukė pasala, jį vijosi policija. Visiškai padūkęs Kristeris ryžosi naujam nusikaltimui.

Vakarop vieno koledžo savininkė išsivedė pasivaikščioti savo šunelį. Staiga sustojęs prie durų Kristeris išsoko iš automobilio, nuspyrė šunį, nutvėrė išsigandusią damą ir įtempė į namus.

Persekiotojai atvažiavo po minutės, bet jau buvo vėlu. Plėšikas, pavirtęs teroristu, išėjo į antro aukšto balkoną ir paskelbė ultimatumą: milijonas kronų grynais ir malūnsparnis, o kitaip - mirtis įkaitei. Galutinis laikas - 9 valanda ryto.

Pareigūnai pateko į ak-lavietę. Šturmuotojų grupė įsigavo į namą ir buvo pasirengusi bet kuriuo momentu išlaužti antro aukšto duris (beje, Kristeris nesusiprotėjo jų užbarikaduoti). Du policininkai už-

lipo ant stogo, nuo kurio buvo puikiai matyti ir nusikaltėlis, ir įkaitė. Reikėjo tik snaiperio šūvio, bet...

- Mes negalėjome rizikuoti, - paaiškino policijos komisaras. - Sprendžiant iš teroristo veiksmų, jis bu-

gavęs kulką į kaktą, jis galėjo instinktyviai paspausti gaiduką. Vylėmės, kad jis užsnūs...

Bet jis neužsnūdo, o naktis baigėsi. Tada kovos su terorizmu skyriaus darbuotojui kilo idėja...

Iš balkono atidžiai stebėdamas aplinką, Kristeris staiga suvirpėjo. Rąžydamosi ir žiovaudama į gretimą kotedžo balkoną išėjo žavinga pusnuogė mergina.

Merkdamasi nuo saulės, abejingai žvilgtelėjo į juodą kaukę ir lyg niekur nieko... nusitraukė liemenėlę.

Lyg pakerėtas Kristeris, ištempęs kaklą, žvelgė į pikantišką reginį, stengdamasis nepraleisti nė vienos detalės. Mergina tuo metu siekė kelnaičių gumos, bet neryžtingai sustingo.

"Tai buvo tarsi hipnozė", - tardomas vėliau prisipažino Kristeris. Užmiršęs įkaitę, jis nuleido pistoletą ir... Ant stogo pasislėpę policininkai laiko veltui neleido.

- Apskritai viskas baigėsi gerai, - šypsojosi dvidešimtmetė mergina. - Tiesa, eidama tarnauti į policiją nemaniau, kad man teks ir striptizą šokti. Žinoma, buvo pavojus - jis galėjo šauti, bet mane daugiau jaudino mintis, ar neteks ir kelnaičių nusimauti. Kolegos juokiasi, kad mano krūtinė - patikimiausias ginklas kovojant su terorizmu...

Rokiškio teisėtvarkos pareigūnės teigė, kad joms panašioje operacijoje dalyvauti dar neteko ir viliasi, jog neteks...

Vitas Žitkus

POLICININKĖS STRIPTIZAS

vo diletantas, bet "žaidė" rimtai. Jį nušauti nebuvo vargo - problema buvo įkaitės saugumas. Kol pistoletu vamzdis buvo prikištas prie galvos, mes irgi jaučiamės bejėgiai. Net

MŪSŲ DIENOS - KAIP ŠVENTĖS

BALTOS LAZDELĖS BELSMAS

Prisimenu, šaltą ir lietingą rudens dieną klampojome kaimo laukais pas aštuoniasdešimtmetį senuką, kad įsitikintume, kaip jis gyvena, ar ko nors jam nestinga, ar kas nors neskriaudžia. Gyveno jis vienas, mat žmona jau kuris laikas buvo atgulusi "su nervais" į ligoninę. Netoli kiemo mus pasitiko amsintis šunelis, o prie pat tvarto - bal-tapūkis ir smailiaragis ožiukas. Trobos šeimininkas durų nepravėrė, bet, išgirdęs žingsnius, paprašė: "Patys atsida-rykit..."

Jis buvo neregys, nematė nei mūsų vei-dų, nei permirkusių striukių, tačiau maloniai kvietė prie stalo sakydamas: "Štai ten kėdė turi būti..." Aukšto stoto senukas vaišino obuoliais, pa-sakojo, kad kartą per savaitę iš miesto at-važiuojanti dukra su vyru... "Niekur neiš-einu", - prisipažino žmogus, kai paklau-sėme, ar kas nors jį, kaimo darbštuolį, prisimena. Tuomet ir kirbtelejo mintis, kad to senuko ir dienos,

ir naktys vienodai pilkos, kad niekas jų nesistengia nors šiltu žodžiu praskaid-rinti. Anot mūsų kraštiečio, dabar Vil-niaus krašte gyvenančio neregio poeto Broniaus Kondrato, "varsų nebeieškai palėtėj, renkiesi tą pilkąją - savą".

Ketvirtadienį - Tarptautinė balto-sios lazdelės diena. Nepamirškime jų, neregų. Pakalbinkime juos, sušildykime žodžiu, paspauskime gal ne visai link mūsų ištiestą ranką. Tai jų šventė, nors ir be vėliavų plazdesio, be didelio džiugesio, tik su lazdelės kaukšėjimu - lyg beldimuši į mūsų sąžinę...

TŪKSTANTIS... IR VIE- NAS

Tūkstančiai skaitytojų apsilanko bibliotekose. Vienus domina moksliniai veikalai, kitus - grožinė literatūra, trečius - periodiniai leidiniai, kurių jau ne visi įstengia užsiprenumeruoti. Žodžiu, kiekvienas į ją ateiname su savo poreikiais, kiekvienas knygose ieško-me atsakymų į mus dominančius klau-simus. Ieškome... ir kartais nerandame. Nerandame ne todėl, kad paėmėme ne tą leidinį. Paprasčiausiai, skaitai, skai-tai - ir stop, nebesugaudai minties. Ver-

NUSINEŠĖ, BET NEPER- DUOS

Kai autobusas pilnas keleivių, sako-ma, prigrūstas, kaip statinė silkių. Tą dieną jis kaip tik toks ir buvo. Važiavo jauni ir solidaus amžiaus, tylūs ir ple-pūs, su savo džiaugsmiais ar rūpesčiais. Netruko, matyt, rūpesčių ir kondukto-rei, nes ji vis šūkčiojo:

- Ar visi keleiviai apsibilieta-vė?

Tikriausiai visi buvo "apsibilieta-vė", mat nė vienas neatsiliepė į jos skardų balselį. Kai artėdavo sustojimo aikštelė, vėl pasigirsdavo tas pats bal-sas:

- Lipat kas nors ar nelipat?

Kas išgirdavo tą rūstų perspėji-mą, brovėsi prie durų. Bet žmonių knibždėlyne sunku viską nugirsti, ne-lengva pro apraso-jusį langą pamaty-ti, kada tau jau lai-kas baigti kelionę. Nenugirdo, matyt, ir vienas senukas. Susigriebė, kai au-tobusas jau buvo pravažiavęs susto-jimo vietą. Nedra-siai paprašė stat-telėti.

- Nėra čia ko stovinėti, - atkirto kon-dukto-rė. - Reikia nežiopsoti.

Vairuotojas sustojo, ir senukas išli-po. Tik skardus balselis vis nenurimo:

- Reikia juos, teisę į lengvas turin-čius, vieną kartą pamokyti: nuvežti iki galo ir tegu atgal pėsčiomis kulniuoją.

Sulinkęs senukas tolo keleliu, nusi-nešdamas ir anūkeliui pirktą dovanė-lę, ir taip netikėtai gautą nuoskaudą. Ko gero, visi tikėjo, kad dovaną jis įteiks, o štai nuoskaudos tikrai neper-duos.

Vygandas Pranskūnas

ti puslapius atgal, vėl pirmyn. Pasižiū-ri į numeraciją, ir viskas paaiškėja - stinga 23 puslapių. Kur jie dingo? Gal blogai buvo įrišti ir kam nors besine-šant namo ištraukė skersvėjis? Gal kas sumuštinį susivyniojo? O gal, bėdos prispirtas, panaudojo vietoj tualetinio popieriaus? Bet kuris iš jų?

O ji, knyga, guli lentynoje visų bur-nojama, nekenčiama. Niekas jos nepa-jėgs perskaityti. Kažkieno pikta ranka tūkstančiams skaitytojų ją pavertė be-verčiais primarginto popieriaus lapais. Kažkam sugadino šventę...

PRO ALVIRA LANGA

Rimtu, ironišku ir linksmu žvilgsniu

Egis gyvena su mergina ...

Rokiškio teatro rūmuose koncertavo SEL grupė. Po koncerto pašnekinau labai pavargusį SEL'ą (Egidijų Dragūną).

D.: Ar patiko Rokiškio publika?

S.: Publika buvo sustingusi.

D.: Koks tavo aprangos stilius, ką labiau mėgsti vilkėti?

S.: Man labai patinka sportinis kostiumas. Tai patogiausias rūbas.

D.: Tavo gyvenimo kredo?

S.: O kas tai yra?

D.: Šūkis...

S.: Tokio neturiu.

D.: Kaip praleidi savo laisvalaikį?

S.: Jo beveik neturiu, o kai turiu, tai jums geriau nežinoti, ką aš veikiu.

D.: Ar myli mamą?

S.: O Jūs?

D.: Taip.

S.: Taip.

D.: Ką sapnuoji?

S.: Daug ką, pavyzdžiui, daug nuogų vaikų, lakstančių aplink save (juokauju). O jei rimtai, tai visai neseniai sapnavau mūsų prezidentą.

D.: Kurį?

S.: Dabartinį, V.Adamkų.

D.: Ar esi prietaringas?

S.: Taip, labai.

D.: Ar domiesi parapsichologija?

S.: Vienintelis filmas, tai apibūdinantis, "X failai" per TV3, kurį aš žiūriu, jei randu laiko.

D.: Kokią literatūrą mėgsti?

S.: Tik muzikinę. Skaitau įvairius užsienietiškus muzikinius žurnalus.

D.: Kokią muziką klausaisi?

S.: Jei turi galvoje tą, kurią atlieku scenoje, tai klysti, nes tokio stiliaus neklausau. Klausoma ir "daroma" muzika - du skirtingi dalykai.

D.: Ar atsakinėji į kvailus klausimus?

S.: Visi klausimai, kuriuos užduoda žurnalistai, yra kvaili.

D.: Ar tavo vaikystė buvo laiminga?

S.: Be abejo, laimingesnė už tų, kurie dabar ten, po langais. (Pasigirsta trenksmas į langą ir garsai už jo).

D.: Ar turi daug draugų?

S.: Taip, turiu tam tikrą draugų ratą, su kuriais dažnai susitinku, tarp jų yra ir "GHOSTORM".

D.: Tavo mėgstamiausias alaus baras?

S.: Yra toks vienas Londone.

D.: Kaip tavo meilės reikalai?

S.: Geri. Aš jau ketverius metus gyvenu su savo mylimiausią mergina. Tai sakau dabar tik todėl, kad šį laikraštį skaitys mažas ratas žmonių - ne visa Lietuva.

D.: Ką galvoji apie narkotikus?

S.: Argi pas jus tai aktualu?

D.: Taip, kaip ir visur.

S.: Na, tada reikėtų visus pamokyti kaip vartoti, kad neperdozuotų, o šiaip tai sostinėj aš dažnai dalyvauju koncer-

tinėse akcijose prieš narkotikus.

D.: O pats ar nevar-toji?

S.: Ne.

D.: Ar rūkai?

S.: Tik tada, kai susinervinu.

D.: Ar tau neatsibo-do, kai visi nurodinėja, ką turi daryti ir kaip?

S.: Geras klausimas. Taip. Todėl greitai ruo-šiuosi baigti koncertinę veiklą. Išleisiu visai ki-

to stiliaus kasetę bei CD. Tai bus bū-tent tokio stiliaus muzika, kurios aš klausausi.

D.: Ar turi automobilį?

S.: Ne.

D.: Kodėl?

S.: Neturiu teisių, bet vėliau auto-mobilį pirsiau.

D.: Ko palinkėtum rokiškiečiams?

S.: Nemiegoti per koncertus, o šiaip-sėkmės.

Kalbino Diana

